

הֵרָה מַלְאָה טוֹבָה

הכּוּל דוֹבוּרִים

הִידְעָתֶם?

מְחַקְרִים מְלַמְּדִים כִּי יְשׁוּנָה חֲשִׁיבֹת רַבָּה לְדַבּוּר נְעִים לְתִינוּקוֹת בְּשָׁלְבֵים הַסְּקָדָמִים שֶׁל חַיֵּיהֶם. גַּם כְּשֶׁנִּדְמָה שֶׁהֲתִינוּקוֹת אֵינָם מְבִינִים אֶת תַּכְן הַדְּבָרִים, הֵם מְזַהִים אֶת טוֹן הַדְּבָר, וַיֵּשׁ לָכֵן הַשְּׁפָעָה עַל אֲפֹן רְכִישַׁת הַשָּׂפָה וְאֲפִלּוּ עַל הָאֲפֹן שֶׁבֹה הֵם נִרְדָּמִים.

איזו מלה עושה לכם טוב?

זו היתה הפעם הראשונה שיונתן ירד למגרש. רק אתמול עברו לגור בשכונה, הוא ראה מרחוק את כל הילדים בחבורה מתחלקים לקבוצות, ופתאום הרגיש בודד. אף אחד לא מפיר אותו, חשב, הם בכלל לא שמים לב שאני פה, וגם אם ישימו לב, אף אחד לא יבחר בי. הם לא יודעים שבקבוצה הייתי שחקן מעלה. יונתן היה שקוע כל כך במחשבות, שלא שם לב שעמית מתקרב אליו. רק כשנגע בכתפו, התעורר יונתן מפחשבותיו. "הי, אתה יונתן? שמעתי שעברתם רק אתמול! בן דוד שלי גר בקבוצה, והוא ספר לי שאתה חלוצ מעלה! בוא מהר, לפני שיבחרו שחקן אחר". יונתן חיזר לעמית וגם לעצמו, וביחד הם רצו למגרש. פתאום לא היה בודד, וכבר לא היה לבד. מלה אחת עשתה שוני גדול.

(מעבד על פי דבריו של הרב סולובייצ'יק מתוך 'בקהלה')

• אפשר לחלק את הספור לשני חלקים. חלקו אותו, וצבעו כל חלק בצבע המתאים להרגשה של יונתן.

מְשִׁימָה

- נסו לציר את הבעת פניו של יונתן בתחלת הספור ובסיומו.
- האם הגעתם פעם למקום חדש והרגשתם זרים?
- מה גרם לכם להרגיש חלק מהקבוצה? אילו מלים שיכולות לעשות שוני אתם מכירים?

מְדַבְּרִים בְּנֵית

חשבו על מלים נעימות שאתם יכולים לחלק זה עם זה, כתבו אותן על פתק והכניסו למעטפה. במשך השבוע הקרוב פתחו כל יום את המעטפה וחלקו זה לזה מלים נעימות. זה נעים, נכון?

לא להפצה, לשימוש פנימי בלבד!